

toetssteen

Inhoud

- 3 Voorwoord
- 3 Gedicht De Kunstenaar
- 4 Presentatie van Fons Derrez en Andrew Nolte
- 7 Afscheid van Jil Klappe
- 8 Appreciatieavond
- 10 Het Peneel van Jan Dirk
- 12 Singer Laren
- 14 Thuis aan de muur
- 16 Strip
- 17 Programma
- 18 Contactgegevens

Het voorblad

Op het voorblad ziet u werk van Jan Dirk Banga. Meer over Jan Dirk leest u in het interview op bladzijde 10

De Klop Mode

www.deklopmode.nl, Slotlaan 127 Zeist, 030-6919356

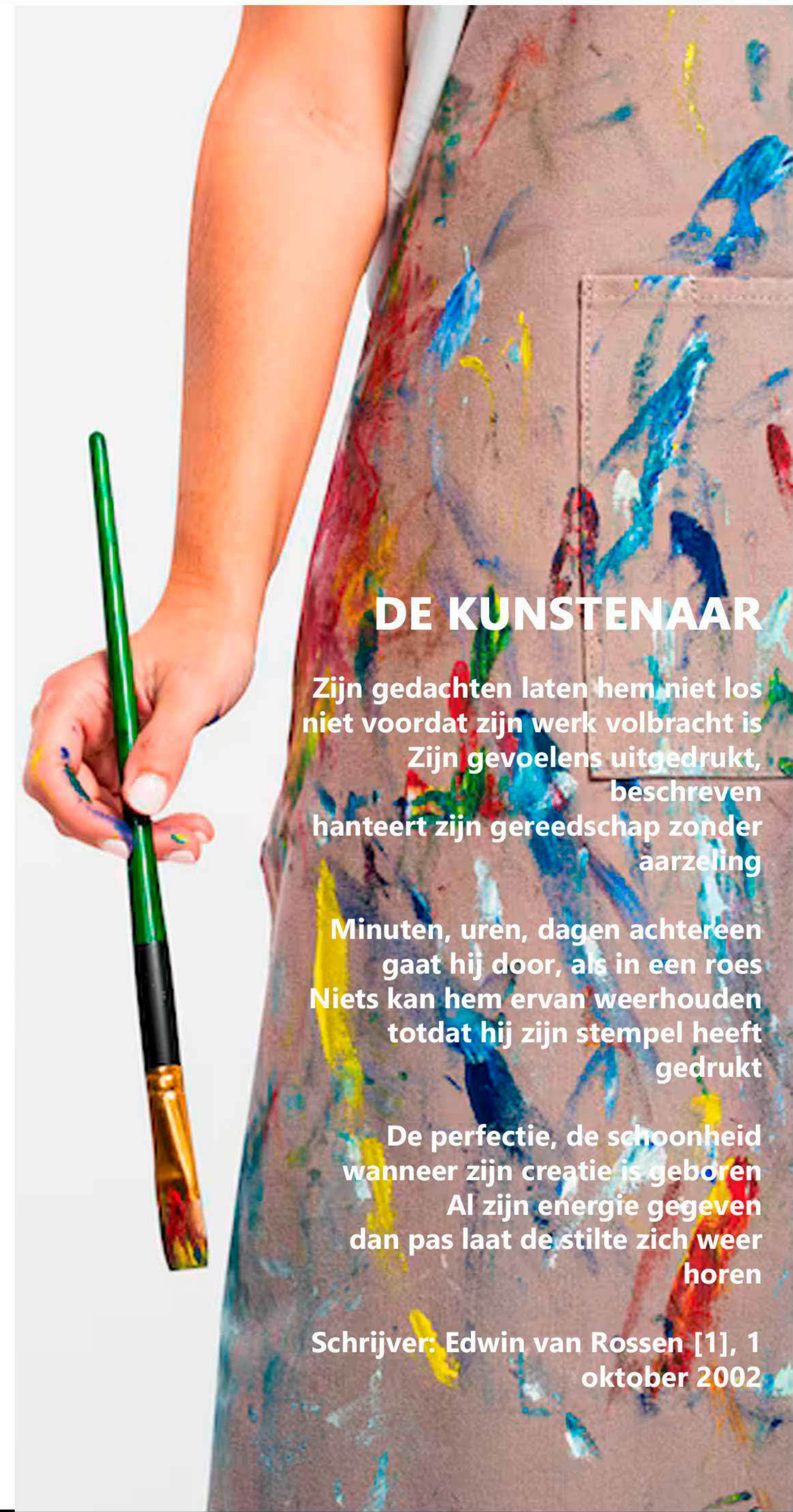
Voorwoord

Door Nel Barnier

Daar is-ie weer, de eerste uitgave van de Toetssteen in 2025. Allereerst verwelkomen we de nieuwe leden, wij hopen dat jullie je bij de Toets net zo thuis gaan voelen, net zo zullen genieten van wat je er leert en wie je leert kennen als wij dat doen. Ook wil ik de “vernieuwde” redactie aan jullie voorstellen. Sinds de jubileumeditie maakt ondergetekende weer deel uit van de redactie en sinds 2025 is Marjon Vink gestopt en Suze Hoogveld aangetreden, Marianne de Boer en Rina van Kilsdonk zijn de andere twee redactieleden. Wij hebben weer met veel plezier gewerkt aan deze editie, die vol staat met stukken die jullie hebben aangeleverd, en hopen dat iedereen weer veel lees- en kijkplezier heeft. Vergeet niet de Algemene Ledenvergadering op vrijdag 11 april om 19.30 uur.

Workshop Perspectief

In het volgende nummer komt een stukje over de workshop Perpectief gegeven door Gerard Braakhuis

DE KUNSTENAAR

Zijn gedachten laten hem niet los
niet voordat zijn werk volbracht is
Zijn gevoelens uitgedrukt,
beschreven
hanteert zijn gereedschap zonder
aarzeling

Minuten, uren, dagen achtereen
gaat hij door, als in een roes
Niets kan hem ervan weerhouden
totdat hij zijn stempel heeft
gedrukt

De perfectie, de schoonheid
wanneer zijn creatie is geboren
Al zijn energie gegeven
dan pas laat de stilte zich weer
horen

Schrijver: Edwin van Rossen [1], 1
oktober 2002

Kunstavond met Fons Derrez en Andrew Nolten op 25 oktober

Door Betteke Tordoir en Carla van Dun

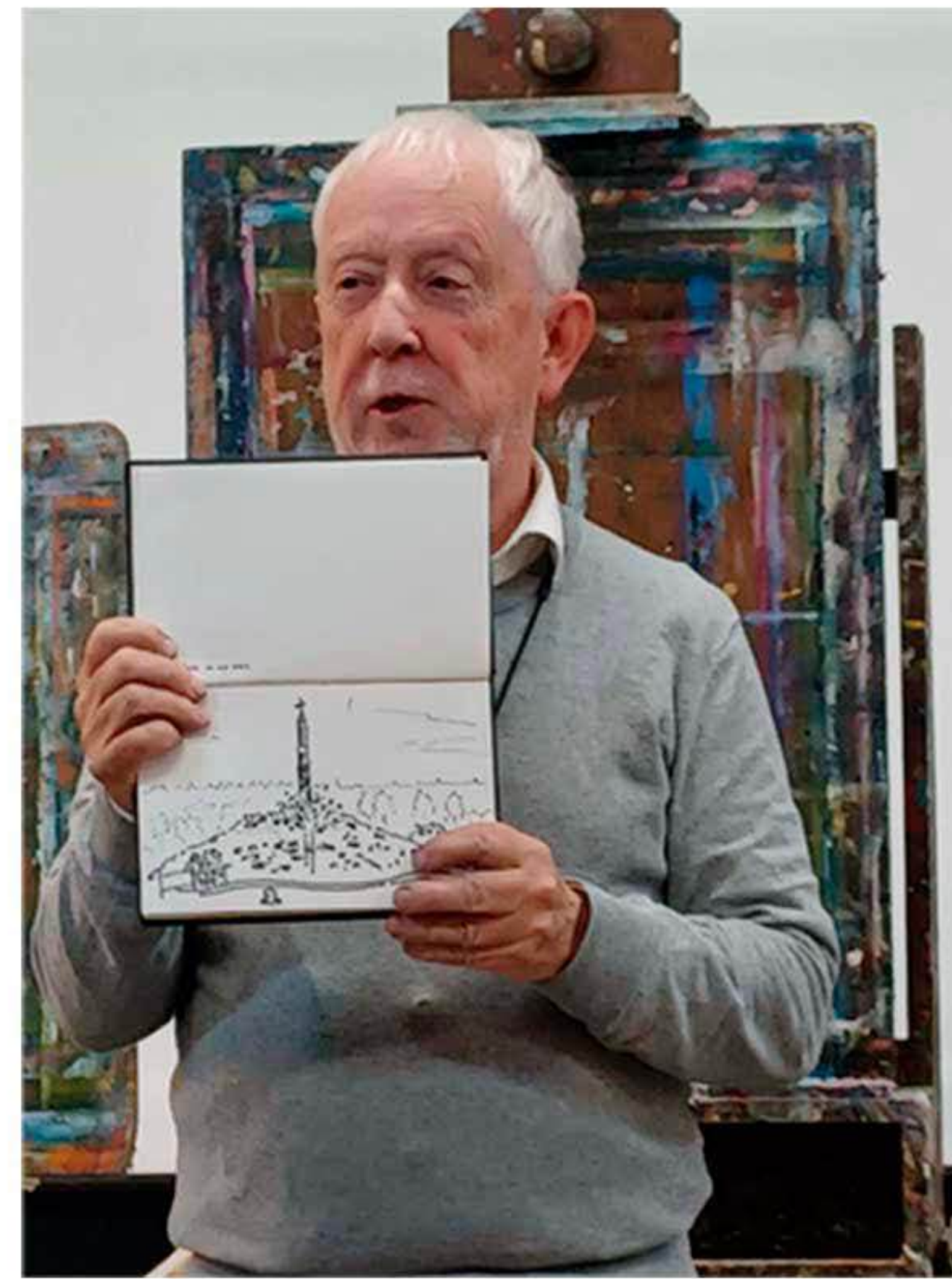
Betteke schrijft over Fons:

Fons begon al jong te tekenen omdat zijn ouders dat stimuleerden, hij kwam uit een milieu waar veel getekend werd. Zijn ouderlijk huis hing vol met schilderijen, er was altijd tekenmateriaal in huis. Fons volgde geen opleiding tekenen, maar studeerde wis- en natuurkunde. Hij nam deel aan veel cursussen, beginnend bij de Volksuniversiteit bij Mariette Bakker, die hem met acryl leerde schilderen. Hij volgde ook veel zomercursussen, zoals in een jeugdherberg in Scheemda, waar hij een heel weekend een masterclass volgde, en waar hij moest raden welke mengkleuren in een kleur zitten. Hij liet zich o.a. inspireren door de Marokkaanse kunstschilder Sidi El Karchi en de Belgische fotograaf Stefan Vanfleteren.

Op een gegeven moment keerde hij zich af van schilderen omdat hij te weinig tijd had en ging zich meer aan tekenwerk wijden.

Hij volgde lessen in het Kunstenhuis bij Maaïke Kramer, die hem stimuleerde om op grote vellen papier te werken. Hij tekende bijvoorbeeld op verschillende vellen papier een moreel dilemma: een man is op de grond gevallen, ligt daar met een bebloed hoofd – op het ene vel keren mensen zich af, op een ander vel helpen ze juist. Hij heeft een voorliefde voor portretten die hij tekent naar foto's. Hij liet een serie zien van een portret van een man waarbij zijn sjaal steeds hoger komt te zitten, of juist lager als je het van de andere kant bekijkt. Hij maakt ook maatschappijkritische kunst: Eva die een smartphone aanbiedt in plaats van een appel. Een van zijn thema's is de omgeving van Utrecht. Hij liet daarvan tekeningen, getekend met fineliners, zoals het koetshuis bij Oud Amelisweerd en het landhuis Oud Amelisweerd. Hij hield ook dagboeken bij met tekeningen, zoals tijdens de pelgrimstocht naar Santiago waarvan hij een tekening liet zien van de eindeloze hoogvlakte in Spanje, de meseta.

Fons staat bekend om zijn stijl, het tekenen met de 'klare lijn'. Hij liet ook cartoons zien, zoals van zeehonden die met elkaar praten, en een portret van Femke Halsema. Het was een heel boeiende presentatie, met prachtig werk!

Carla van Dun vertelt over Andrew:

Andrew vertelde ons over Chinees penseel schilderen. Hij is er sinds een aantal maanden zelf mee bezig en schildert vooral bloemen. Het is een moeilijke techniek. Hij volgt geen cursus, maar kijkt vooral veel op YouTube en neemt dat als voorbeeld voor zijn leerproces. Het is eigenlijk geen schilderen, maar kalligrafieren. Voor de Chinezen is dat de kunst van het 'mooi schrijven'. Deze techniek vormt de basis voor hun letters.

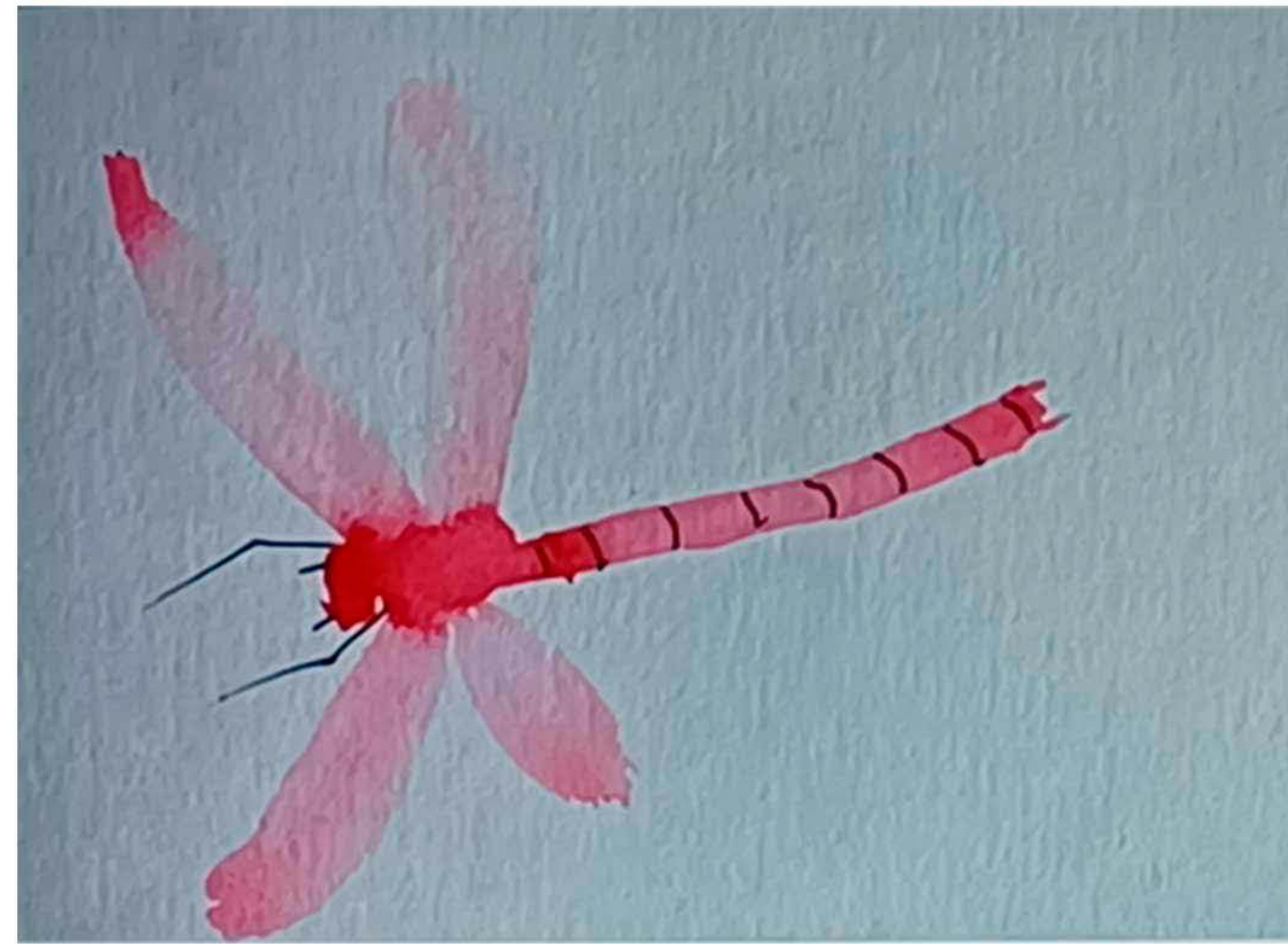

De penselen worden gemaakt van natuurproducten, vooral van sheephair, wolf (=marterhaar) en deer(hert). De veerkracht ervan is heel belangrijk. De penselen hebben een bamboe schacht, ze zijn wel erg duur. Andrew koopt ze vaak in Amsterdam in een Chinese winkel, daar hebben ze ook goedkopere.

Voor elke tekensoort heb je een aparte kwast. De naam geeft aan wat je ermee doet. Je gebruikt bijvoorbeeld een bamboe-penseel om bamboe mee te tekenen en dat doe je bij voorkeur met schapenhaar en je gebruikt je paardenhaar om structuren mee te tekenen. Je maakt grote bewegingen bij het schilderen met losse armbewegingen, je mag de arm daarbij niet steunen. De lijnen zijn heel zacht. Je moet feeling ontwikkelen over bijvoorbeeld hoe hard je moet drukken en hoe lang je de strook

Als papier is het mooi om zijdevloei te gebruiken. Het is wel heel erg dun en doorzichtig, dus heel kwetsbaar. Het beste kun je het ergens op plakken. Daarmee verliest het wel zijn doorzichtigheid.

De inkt maak je zelf met een inktstick. De basis ervan is roet. Het lijkt op Oost-Indische inkt, maar het is nog zwarter. Om inkt te maken, maak je met de stick steeds draaiende bewegingen op een inktsteen. Hier ben je een hele poos mee bezig. Dit werkt heel meditatief en dat vormt meteen een goede voorbereiding, want zowel het maken van de inkt als het schilderen zelf vereist een goede concentratie. De inkt wordt op de inktsteen gemengd met water. Het is in het begin erg moeilijk om de juiste hoeveelheid water op de steen te bepalen.

Naast het werken met zwart kun je ook gebruik maken van kleur. Daarvoor gebruik je gekleurde staven. Die maak je op dezelfde manier aan als de inkt.

Voor Andrew is het nog steeds een leerproces waar hij veel plezier aan beleeft. Andrew dank voor je enthousiaste en boeiende presentatie.

Afscheid van Jil Klappe

Door Marianne de Boer

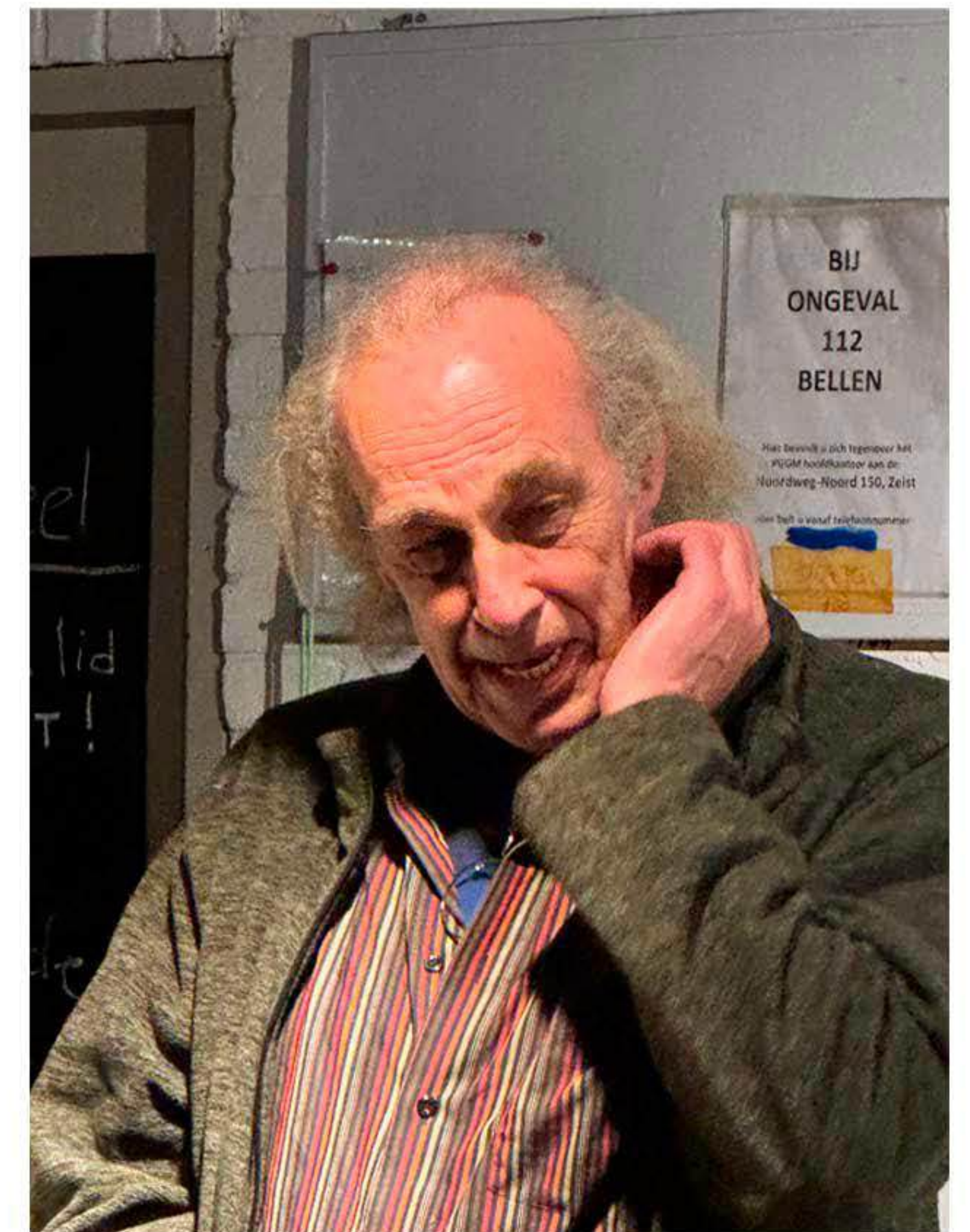
Na 30 jaar trouwe dienst heeft onze docent Jil Klappe de Toets verlaten. Hij was er op de dinsdagavonden, de schoolvakanties uitgezonderd. Bij de nabesprekingen gaf hij zijn visie op het werk van de geïnteresseerde toetsleden.

Op de Nieuwjaarsborrel hebben we gepast afscheid van Jil genomen.

Werner heeft op zijn eigen wijze voor Jil een mooie speech gehouden en een op maat gemaakt cadeau onthuld.

Diverse mensen waren geëmotioneerd door het afscheid.

Jil heeft een mooie herinnering achtergelaten in de vorm van een schilderij, dat in het atelier van de Toets staat te pronken.

Appreciatie-avond van De Toets op 29 november 2024

Door Arjeh Cohen

Een paar minuten vóór half acht was de spanning te snijden. Vanaf zeven uur waren zo'n 40 leden binnen komen stromen, van wie driekwart met een schilderij.

De doeken werden keurig in ontvangst genomen en gezet in een rij die begon bij de ingang vanaf de gang, kronkelde tot in de hoek met de ezels en eindigde bij de deur naar de weg. De meesten zaten, waren stil en keken vol verwachting naar de appreciërende gast Willemijn Beth, die zeer geconcentreerd bezig was de rij doeken in zich op te nemen. Daarom opende de gastheer Hans Doortmont de vergadering maar iets vóór de officiële begintijd. Men had er zin in.

Willemijn besprak de 35 ingebrachte werkstukken in groepjes. Ze stelde die groepjes samen op basis van verschillende soorten overeenkomsten. Het eerste groepje bestond uit twee werken van bestuursleden. Maar dat was niet de soort waarop ze selecteerde.

De gemeenschappelijke noemer was hier de mooi weergegeven sfeer. Verder kregen we voorgeschoteld een groepje van vijf schilderijen met bomen, van twee met bloemen, van drie blauwe luchten met zee, van zes doeken met bloemen in dominante kleuren, van twee abstracten die meer ruimte nodig hebben, van drie landschappen die precies geschilderd zijn en je vrolijk maken, van twee waarin lichamen centraal staan, van drie abstracte met een dominantekleur, van drie met een opvallend formaat, en tenslotte een viertal in een buitencategorie.

Willemijn deed haar best elk van de 35 werken van waardering te voorzien en de maker wat suggesties mee te geven. Veel opmerkingen hadden een strekking als uit deze lijst van vijf:

spanning

Zoek het contrast op. Het wordt spannend als er vrolijke en droevige plekken tegelijk op het doek te vinden zijn, of rustige *en* wilde. Maak niet overal dezelfde patronen. Durf af te wijken in structuur.

Balans

Laat dezelfde kleur op meerdere plaatsen terugkomen. Match bijvoorbeeld een rivier onderin je schilderij met de lucht bovenin. Houd het niet op één horizontale lijn of een enkele 3D uitspatting. Denk aan de ruimte om het doek heen; die is zeer bepalend voor de waardering van het doek zelf.

Focus

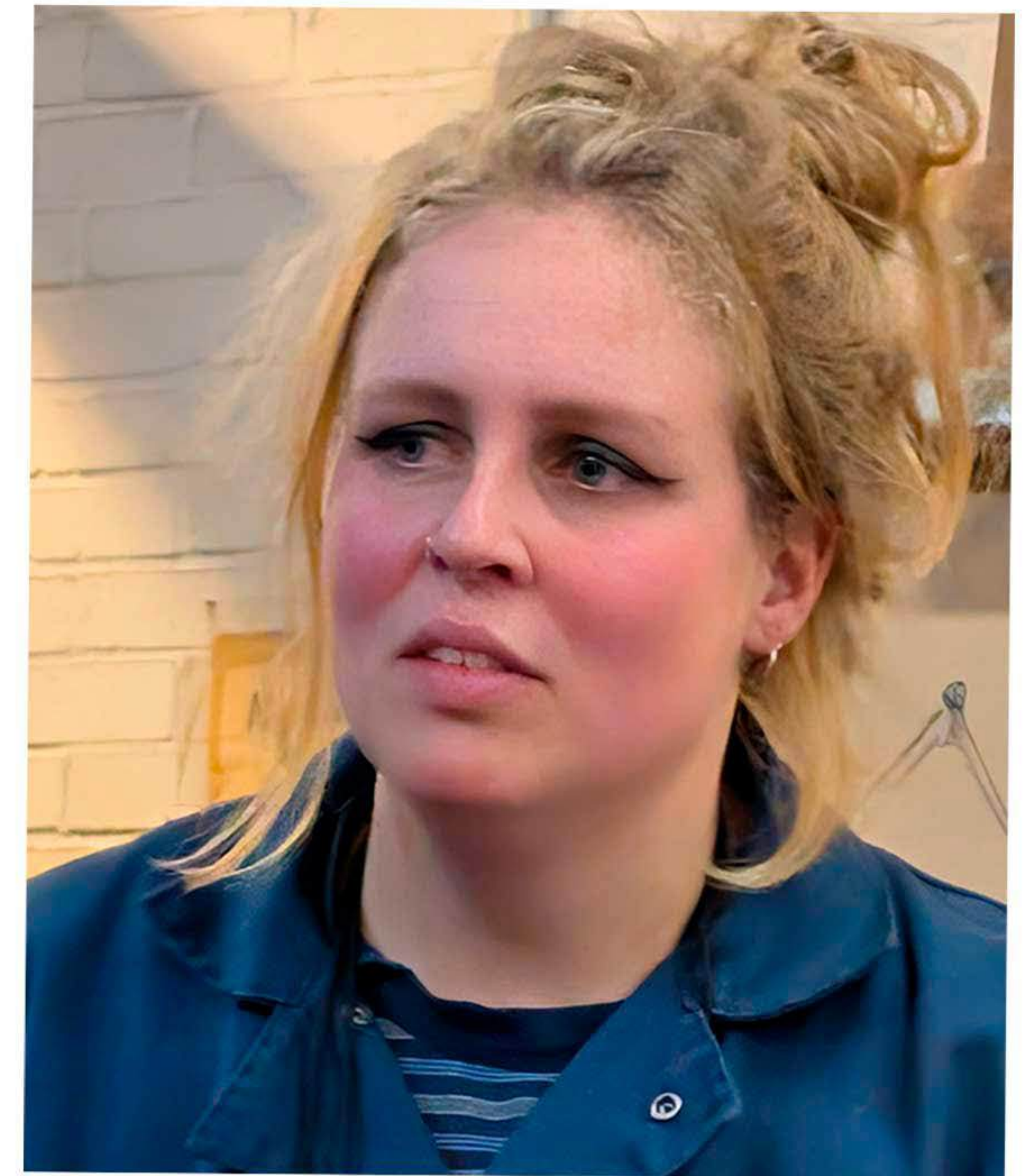
Zorg voor een focuspunt in het schilderij. Laat de blik daarop vallen door het scherper te schilderen en het goed te positioneren.

Perspectief

Je kunt perspectief meetkundig aangeven, zoals velen bekend, maar ook atmosferisch, en wel door de voorgrond explicieter en de achtergrond vager te schilderen of door het gebruik van kleur.

Kijken

Laat het doek voor je spreken. Neem eens de tijd om een half uur naar je doek te kijken zonder bijgedachten. Zo kun je een goede verbeter slag uit je intuïtie laten opborrelen.

Willemijn heeft dat in ongeveer negen kwartier gedaan en daarbij de makers een kans gegeven te reageren.

Een knappe prestatie. Vaak hoorde je als antwoord van de makers dat ze er nog mee bezig waren en/of dat ze de aanbevelingen zouden opvolgen, maar bij één van de uitzonderingen daarop ging de dialoog als volgt:

Willemijn zei: "De achtergrond is me net iets te braaf. Kun je je daarin vinden?"

Het antwoord was: "Nee!" waarop Willemijn concludeerde: "Dan zou ik het niet doen."

Even na tien gingen de meesten van ons naar huis met een goed gevoel van appreciatie voor de avond. Inmiddels zijn Willemijns suggesties al in enkele schilderijen verwerkt.

Het penseel van Jan Dirk Banga

Door Rina en Bo

Op een van de “vijftig tinten grijs” dagen in januari zijn we op bezoek bij Jan Dirk Banga. Voor het raam naast de voordeur hing, dacht ik, vergeten Kerstversiering met wat gelige lampjes. Dit bleken heuse, echte passievruchten te zijn, die had ik nog nooit gezien! We werden hartelijk ontvangen door Jan Dirk en bij het betreden van de kamer zagen we een eettafel zo lang, daar zou Poetin jaloers op zijn geweest. Op die tafel komen we later

Jan Dirk is geboren en getogen in Wageningen waar hij de lagere en middelbare school heeft doorlopen. Hij groeit op, met en in de natuur, vogeltjes kijken en veel tekenen en schilderen. Zijn vader was hobbyschilder en ook zijn jongste zus, hoewel ouder dan hij, schildert nog steeds. Op het lyceum krijgen ze na het tweede jaar geen tekenles meer, daar is in het rooster geen ruimte voor. Maar samen met een vriend is hij in de middagpauze tekenlessen gaan volgen. Daarna is hij in Utrecht medicijnen gaan studeren en tijdens zijn studie heeft hij getekend en geschilderd met een clubje thuis en drie winters lessen schilderen

Jan Dirk is als internist tot 2005 werkzaam geweest in het UMC Utrecht en daarna tot 2014 in Ziekenhuis Gelderse Vallei Ede. Tot enkele jaren geleden heeft hij met plezier hardgelopen, waaronder ook marathons. Het schilderen verwatert een beetje, er is alleen tijd voor tijdens de vakanties. Vlak voor zijn pensionering vraagt zijn jongste dochter of hij mee wil naar een cursus schilderen met olieverf en toen is de liefde voor het schilderen weer helemaal opgebloeid. Jan Dirk heeft drie

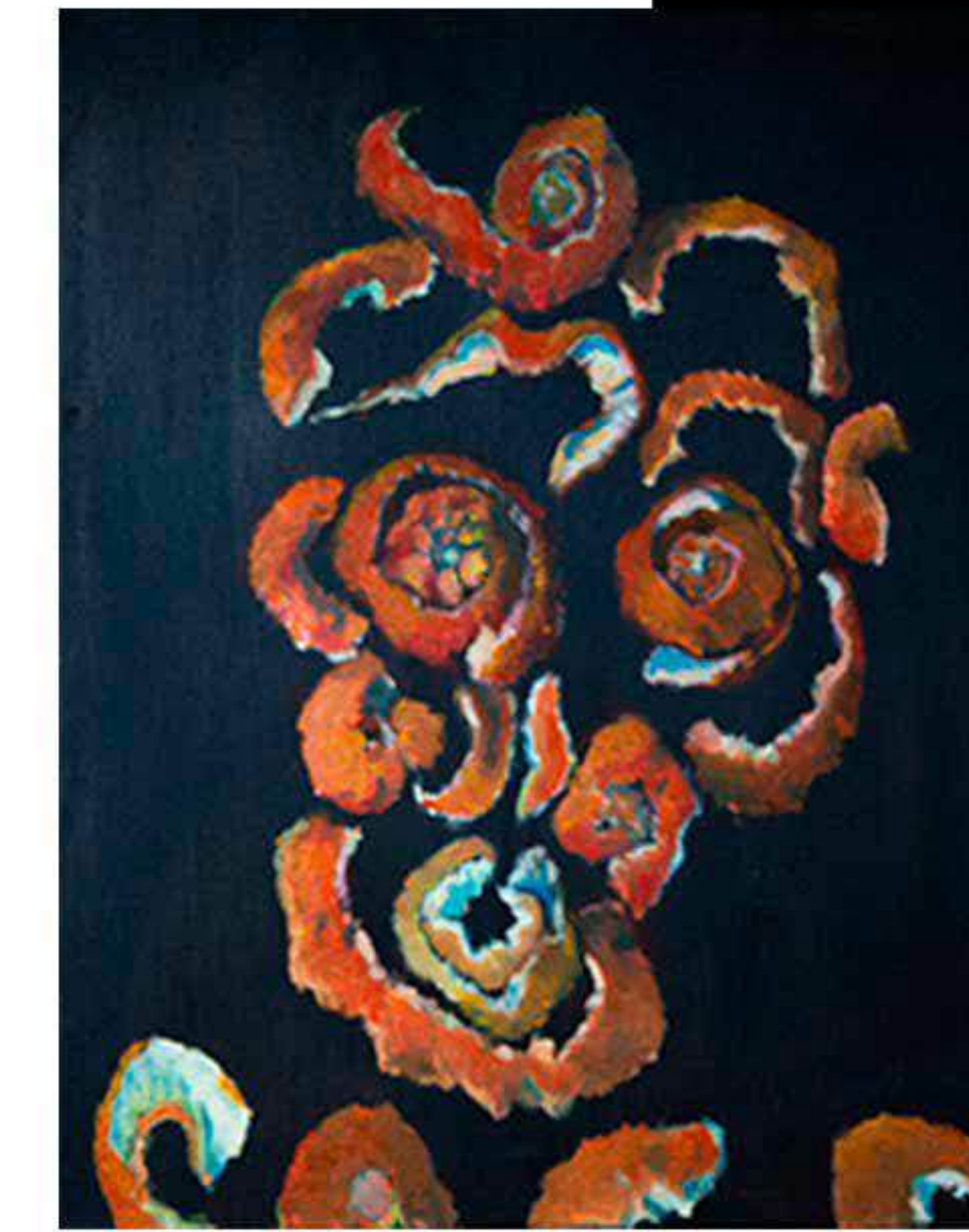
dochters, ze zijn alle drie heel creatief en schilderen ook. Eenmaal met pensioen kan hij zich helemaal aan de kunst wijden en alle musea die hij maar wil bezoeken:

“Al stort de hele wereld in, ik ga kunst kijken,” is zijn motto. Vaak gebeurt het dat een schilderij dat hij in zijn jeugd heeft gezien bij het weerzien vertrouwd voelt.

Heel speciaal.

Hij volgt ook een cursus bij het Kunstenhuis waar hij kiest voor Erica Nussbaum van wie hij veel leert. Bij Siegfried Woldhek leert hij portretteren met waterverf (een medium waar hij nog steeds bang voor is). Bij het Kunstenhuis hoort hij over de Toets en samen met twee andere schilders is hij in 2015 lid van de Toets geworden.

Portretschilderen vindt hij nog altijd een uitdaging; een vriend die 75 werd vroeg hem een portret van hem te maken, later heeft hij ook zijn vrouw geportretteerd en er volgden er meer. Bij de expositie in het Gemeentehuis hing ook een portret van zijn hand. Op de vraag heb je ook wel eens een zelfportret gemaakt haalt hij meteen een geweldig en origineel zelfportret tevoorschijn en wij willen dat meteen in de Toetssteen plaatsen.

Er staat een serie werken klaar om te bekijken. Dat vinden wij eigenlijk jammer want wij zijn altijd heel nieuwsgierig naar de werkplek waar het allemaal gebeurt. Altijd krijgen we te horen: “Ik had geen tijd om mijn atelier op te ruimen het is zo’n bende.” Jammer want daar houden wij juist van. Uit de serie portretten valt er een direct op; een sinaasappelschil die een gezicht weergaf, heel apart, dit moest snel geschilderd worden want de schillen drogen snel uit, verschrompelen en dan krijg je een raar gezichtje. Ook is er een intrigerend schilderij van een hele lange tafel met daaraan mensen zonder gezichten, wij zagen er meteen het laatste avondmaal in. Dit schilderij en de lange tafel in zijn woonkamer roepen mooie reacties en beelden op.

We vragen hem bij welke sessie hij graag komt. Bij Willem voelt hij zich thuis, die haalt veel in je naar boven. Araz mist hij wel vanwege de techniek. Landschappen zijn een geliefd onderwerp, getuigen een viertal schilderijen die hij in Zwitserland heeft geschilderd, steeds vanuit hetzelfde standpunt. Door het zicht van het moment en de lichtval zijn de werken toch steeds anders. De reeks is nog niet klaar belooft Jan Dirk.

Op de vraag heb je wel eens geëxposeerd antwoordt hij dat hij dit het liefst met een collectief doet. Wel die kans heeft hij vorig jaar liefst twee keer gehad, in het Gemeentehuis van Zeist en in Slot Zeist waarvoor alsnog de Jubileum commissie complimenteert.

Onze een na laatste vraag naar zijn favoriete schilders roept vele namen op o.a. Courbet en Monet, de voorlopers van het expressionisme. Maar ook hedendaagse moderne schilders zoals Anselm Kiefer en Armando en tenslotte nog Sam Drukker, ook een favoriet.

Dan is er nog één werk dat veel indruk op ons maakt, Jan Dirk vertelt dat het is ontstaan uit boosheid over het uitbreken van de oorlog in Gaza. Een is een meisje dat net geslaagd is, een hele toekomst voor zich heeft en de volgende dag is zij dood

Op de slotvraag wat is je leven zonder kunst?
LEVEN ZONDER KUNST BESTAAT NIET

Dirk Jan geeft het penseel door aan Bernd

Martha en Suze gaan op museum bezoek naar Singer Laren

Tekst en foto's: Suze Hoogveld

Het is een zonnige dag en we willen ons vandaag graag laten betoveren door de intieme wereld van de twee Franse meesters Henri Martin & Henri Le Sidaner, in een expositie met een net zo betoverend ontwerp van de gerenommeerde Designstudio Kiki & Joost! De wereld gezien door een roze bril; dat is wel precies wat we nodig hebben in deze uitdagende tijd.

Henri & Henri wijdden hun leven aan lieflijke post-impressionistische schilderijen: tuinen, weiden en bloemen.

Het is niet de stijl waar ontwerpstudio van Eijk en van Bleiswijk (Kiki & Joost), beiden afgestudeerd aan de Design Academy in Eindhoven, bekend om staan. Van Eijks werk is verfijnd, frivol en poëtisch, anderzijds is het werk van Bleiswijk constructief, uitgesproken en stoer. Toch passen de designers bij de postimpressionisten, vindt Jan Rudolph de Lorm, museumdirecteur van Singer Laren. Voor hun 'vrolijke en ambachtelijke' tentoonstellingsontwerp mocht het duo van zichzelf alleen maar papier en verf gebruiken. Als bezoeker van deze dubbeltentoonstelling kun je even ontsnappen aan de grijze werkelijkheid.

De dubbeltentoonstelling is samengesteld door de achterkleinzoon van Le Sidaner. Le Sidaner en Martin waren bevriend, maar ze waren ook concurrenten. Singer Laren wil een eigentijds tintje toevoegen aan hun ietwat brave kunst. Dat is zeker ontstaan door de hedendaagse stijl van het tentoonstellingsontwerp een contrast te laten vormen met de neo-impressionistische stijl van de schilders.

Het 'rozewolkgevoel' onderstrepen, dat is Kiki & Joost gelukt in Singer Laren.

Martha laat haar verwondering spreken bij het grote werk van Martin van het meisje in de bloemenweide waar de tentoonstelling mee begint. In het ontwerp van Kiki & Joost herhalen ze thema's die terugkeren in de schilderijen. Zo zet de bloemenweide, die te zien is op het grote schilderij zich voort in een slinger van papieren bloemen

in dezelfde kleuren als de weidebloemen. Volgens conservator Anne van Lienden flirt Martin met dit werk, dat hij aan het begin van zijn carrière maakte, nog met het symbolisme. Het is een meisje met een bloem in haar hand, maar het schilderij is misschien ook wel een symbool voor de lente.

Een glimp van de volgende museumzaal prikkelt onze nieuwsgierigheid. Een schilderij is strategisch geplaatst en geeft een voorproefje wat nog komen gaat in de rest van de tentoonstelling. Een museumzaal is exclusief gereserveerd voor kunstwerken van Henri Martin. De graanvelden die we zien op de schilderijen worden door Kiki en Joost benadrukt door middel van een rij papieren graanhalmen, die in het midden van de zaal opdoemen en boven Martha en mij uittoornen. De gele stroken verf op de muren dragen bij aan een zonnige sfeer. We voelen de lente.

In een van de laatste ruimten hangen de geschilderde portretten van de families van Henri en Henri. Deze hangen op een opvallende manier op verschillende hoogtes. Joost legt uit, dat door ze zo te hangen, ze een soort interactie of verbinding met elkaar maken. Martha en Suze hebben zich ondergedompeld gevoeld in het werk van Henri Martin en Henri Le Sidaner mede door de prachtige hedendaagse stijl van het tentoonstellingsontwerp van Kiki en Joost. Alle vier kunnen toveren met techniek.

De dubbeltentoonstelling is te zien tot en met 11 mei 2025.

Thuis aan de muur

door Jan Mienis

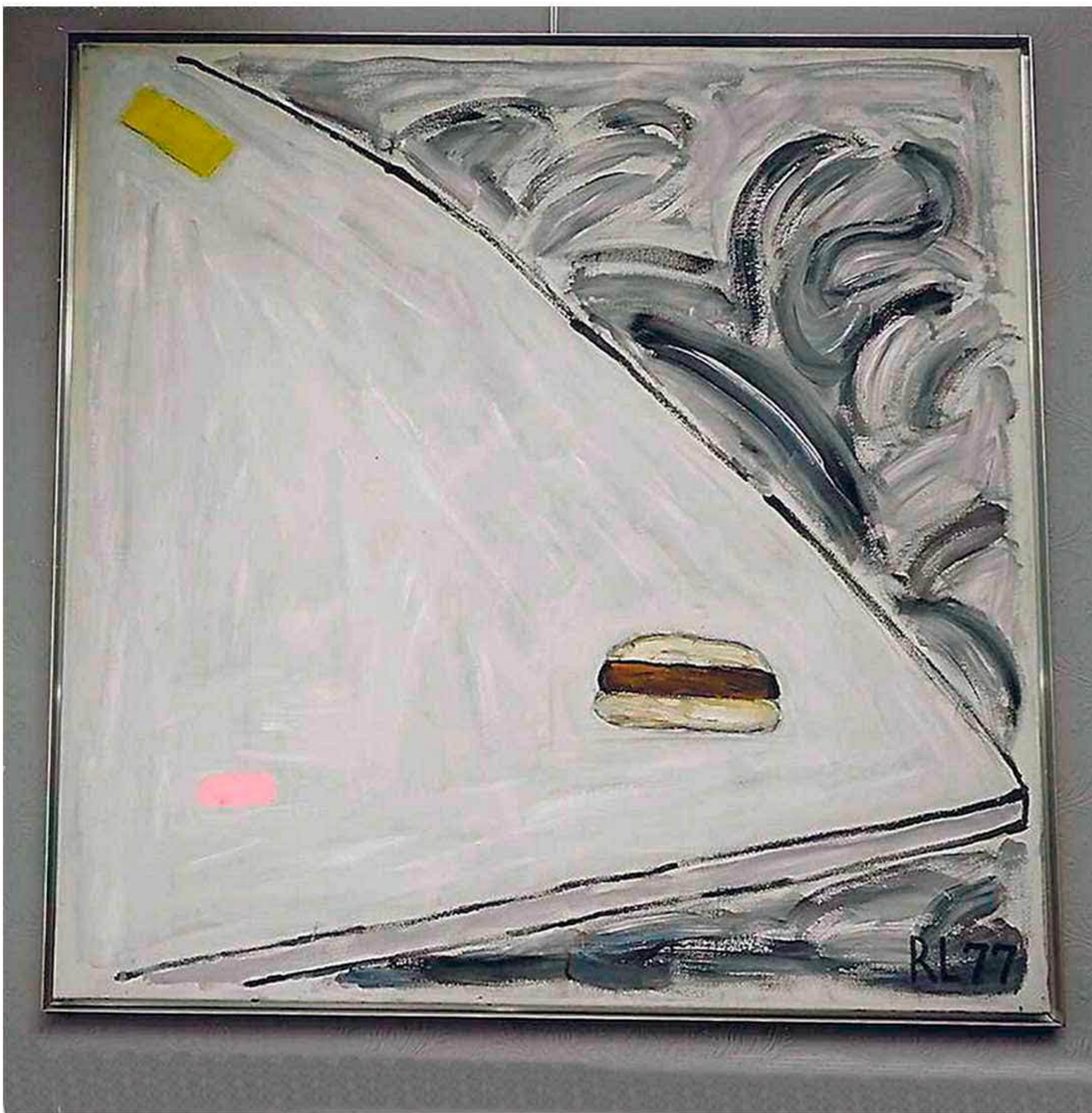
Het belang van Ernst

‘The importance of Being Earnest’ is een overheerlijk komisch toneelspel van Oscar Wilde. Het pretentieloze toneelstuk werd frequent opgevoerd in de zeventiger jaren. Jaren waarin een zekere artistieke lichtvoetigheid aanvaardbaar, liever nog, gewaardeerd werd. Ooit speelde ik de rol van dominee Chasuble in een trefzekere vertaling met de titel “Het belang van Ernst”.

Ik denk eraan terug terwijl ik op de bank zit naast Ernst. Wij kijken naar zijn lievelingsdoek dat in deze ontspannen, frivole tijd is geschilderd. Een schilderij van Reinier Lucassen. Het toont zich duidelijk aan de

“Mijn fascinatie voor de moderne beeldende kunst”, vertelt Ernst, “is begonnen in Arnhem in het atelier van mijn oudtante Fri Heil-Verver. In 1957 nam ze ons mee op de fiets naar het Kröller-Müller Museum in Otterlo.

En dit schilderij van Lucassen? Dan moet je weten”, gaat Ernst verder, “dat direct na de oorlog de CoBrA-groep ontstond als een vernieuwende tendens in de herwonnen vrijheid. Daarna, als reactie op de CoBrA kwam in de 50-tiger jaren de abstracte internationale stroming ‘Zero’, in Nederland ‘Nul’ genoemd met o.a. Armando en Schoonhoven. Begin 60-tiger jaren ontstond er een grote groep schilders (w.o. Nanninga, Lucebert, Sierhuis) die weer kleur, emotie en expressie brachten. Dan, eind 60-tiger jaren is er een explosie van kleur in de ‘Nieuwe Figuratie’ met o.a. de

‘BroodjeHamburger
100x100cm
Reinier Lucassen, 1977

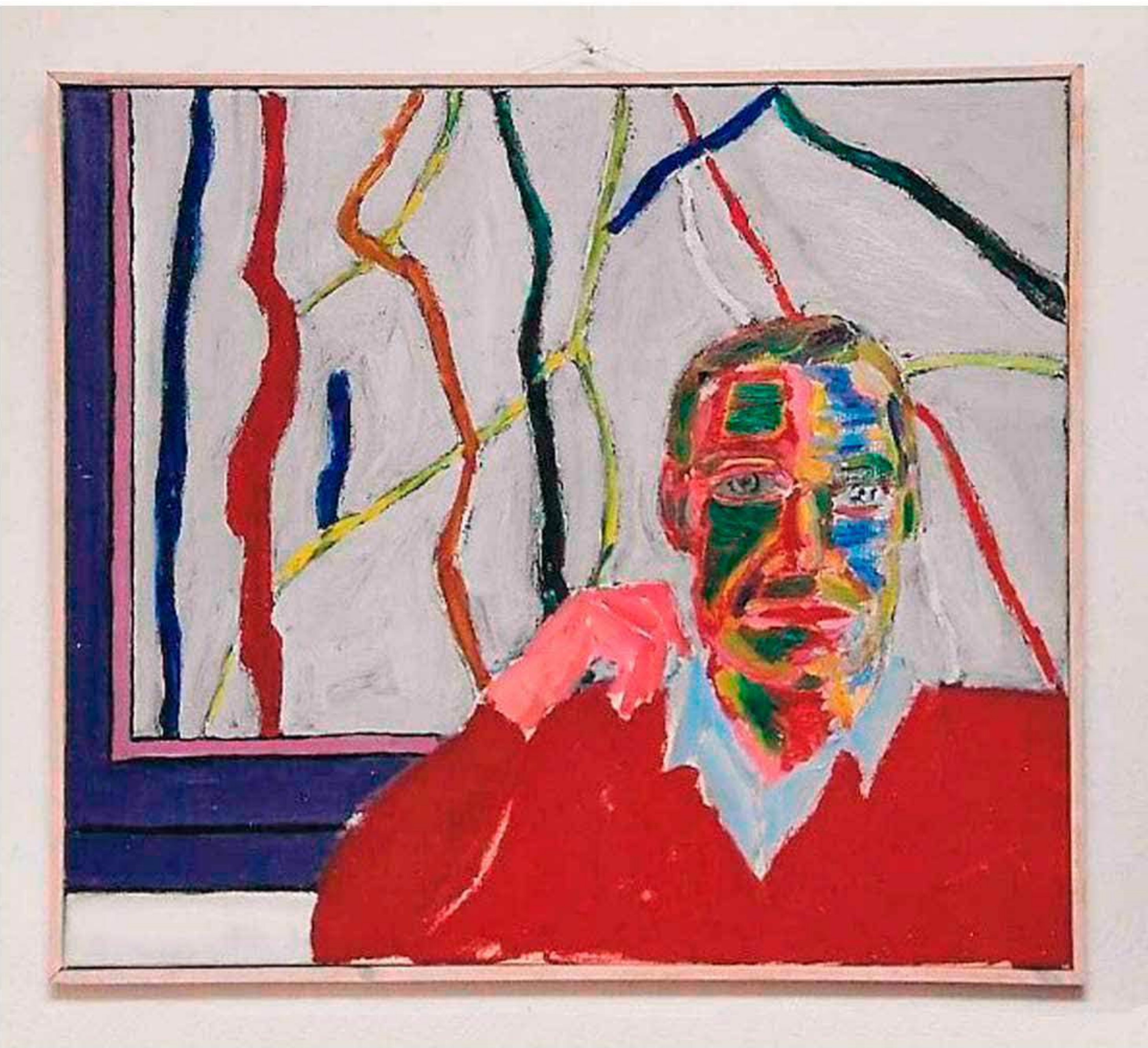
schilders Alphons Freijmuth, Roger Raveel en Reinier Lucassen. De ‘nieuwe figuratie’ kenmerkt zich door een hernieuwd kleurgebruik geïnspireerd door het latere werk van Mondriaan. Het beperkt zich op het palet tot geel, rood en blauw, een andere keer

aarzelend wat rijker. Maar het is vooral de vormtaal die aanspreekt. Hier zie je een tafel, daarop een broodje Hamburger en twee rechthoekjes als hommage aan Mondriaan. De beweging in het grijs er omheen laat zich raden: de achtergrond lijkt geïnspireerd op Matisse.

Dan vertelt Ernst over zijn bezoeken aan het Stedelijk Museum en de Amsterdamse galerieën als ‘Espace’, ‘Hendriksen’ en ‘Collection d’Art’. Een expositie met een aantal portretten van de schilder Alphons Freijmuth trekt best veel publiek. De werken worden door de schilder zelf ter plekke toegelicht. Wanneer Ernst zijn bewondering uitspreekt volgt er een kritisch gesprek over en weer. Het is een wederzijds gemeenzaam kijken en begrijpen. En zou hij als bezoeker ook sympathie

ervaren voor een eigen portret? Wanneer Ernst de schilder aankijkt nauwelijks begrijpend dat deze een portret van hem bedoelt, gaat Freijmuth al verder. Een portret moet, wanneer het zeggingskracht wil uitstralen, natuurlijk geschilderd worden in de eigen omgeving. Wanneer kan de schilder langs komen?

In zijn Hilversums woonhuis wordt hij ’s morgens op een bank voor het raam gezet. Compositie wordt bepaald. Contouren worden met vetkrijt getekend. Het doek is nog niet af wanneer de schilder Freijmuth vertrekt, maar thuis gaat hij direct aan de slag en schildert de takken van de bomen die achter

‘Portret’ 70x80cm Alphons Freymuth, 1995

Ide bank in het raam zichtbaar waren. ’s Avonds rinkelt de telefoon. Het schilderij is klaar. Toch moet het doek nog een tweetal weken in het atelier blijven. Om te groeien, te rijpen tot tevredenheid. k bekijk beide doeken. Ze worden voor mij levend, krijgen betekenis. Mijn Aandacht werd Acceptatie, groeide naar Appreciatie. ‘Precies’, zei Ernst, ‘de drie A’s. Wat vind je ervan?’

Programma

Dinsdag*	09.30 - 12.00	Open atelier*
Dinsdag	14.00 - 16.00	Margo van Berkum
Dinsdag	20.00 - 22.00	Lars Reen
Woensdag	10.00 - 12.00	Willem Vreeswijk
Woensdag*	13.30 - 16.00	Open atelier*
Woensdag	20.00 - 22.00	Jan de Haas
Donderdag	10.00 - 12.00	Leone Zielhuis
Donderdag	14.00 - 16.00	Mascha Teune
Donderdag*	19.30 - 22.00	Open atelier*
Vrijdag*	09.30 - 12.00	Open atelier*
Vrijdag*	13.30 - 16.00	Open grafisch atelier*

4 maart	week 10	Naaktmodel
11 maart	week 11	Stilleven
18 maart	week 12	Gekleed model
25 maart	week 13	Vrije keuze
1 april	week 14	Naaktmodel
8 april	week 15	Stilleven
15 april	week 16	Gekleed model
22 april	week 17	Vrije keuze

Week 18 en 19 meivakantie

13 mei	week 20	Naaktmodel
20 mei	week 21	Stilleven
27 mei	week 22	Gekleed model
3 juni	week 23	Vrije keuze

Teken- en schildervereniging **De Toets**

www.detoets.nl

Toetssteen redactie

Nel Barnier
Marianne de Boer
Suze Hoogveld
Rina van Kilsdonk
redactie@detoets.nl

Atelier

Noordweg Noord 149 b,
3704JG Zeist (toegang via PGGM
Noordweg Noord 150)
Tel.: 06 18695480
IBAN nr.: NL70INGB0003179972
t.n.v. penningmeester De Toets,
Zeist. (K.v.K.: 40476422)

Ledenadministratie

Martha Kruff
ledenadministratie@detoets.nl

Bestuur

Voorzitter: Ineke Helmer
voorzitter@detoets.nl

Secretaris: Dirk Verstegen
secretaris@detoets.nl

Penningmeester: Petra Hemelrijk
penningmeester@detoets.nl

Vice Voorzitter: Nel Barnier
nel.barniernl@gmail.com

Culturele zaken: Rina van Kilsdonk
rinavankilsdonk782@gmail.com

Beheer atelier: Hans Doortmont
hansdoortmont@outlook.com

Modellenorganisatie:
Daan Corstjens
daan.corstjens@ziggo.nl
Jan Dirk Banga
jandirk.banga@kpnmail.nl

PR en communicatie: Nel Barnier
nel.barniernl@gmail.com

Portefeuille Docenten: Truus
Kortenhorst
t.kortenhorst@planet.nl

Gastdocenten

Jan de Haas
0615409122
jandehaas43@hotmail.com
www.jandehaas.com

Margo van Berkum
0640683204
margovanberkum@gmail.com

Lars Reen
06 83908111
Larsreen@hotmail.com
www.larsreen.com

Mascha Teune
0644558816
maschateune@hotmail.com
www.maschateune.nl

Willem Vreeswijk
0614792433
halter@planet.nl
www.willemkvreeswijk.nl

Leone Zielhuis
0627126800
leonezielhuis@gmail.com

Alles voor kunst en kantoor, de mooiste
lijsten en drukwerk onder één dak in Zeist.

Via onze digitale
nieuwsbrief blijft u op
de hoogte. Inschrijven
kan via onze website.

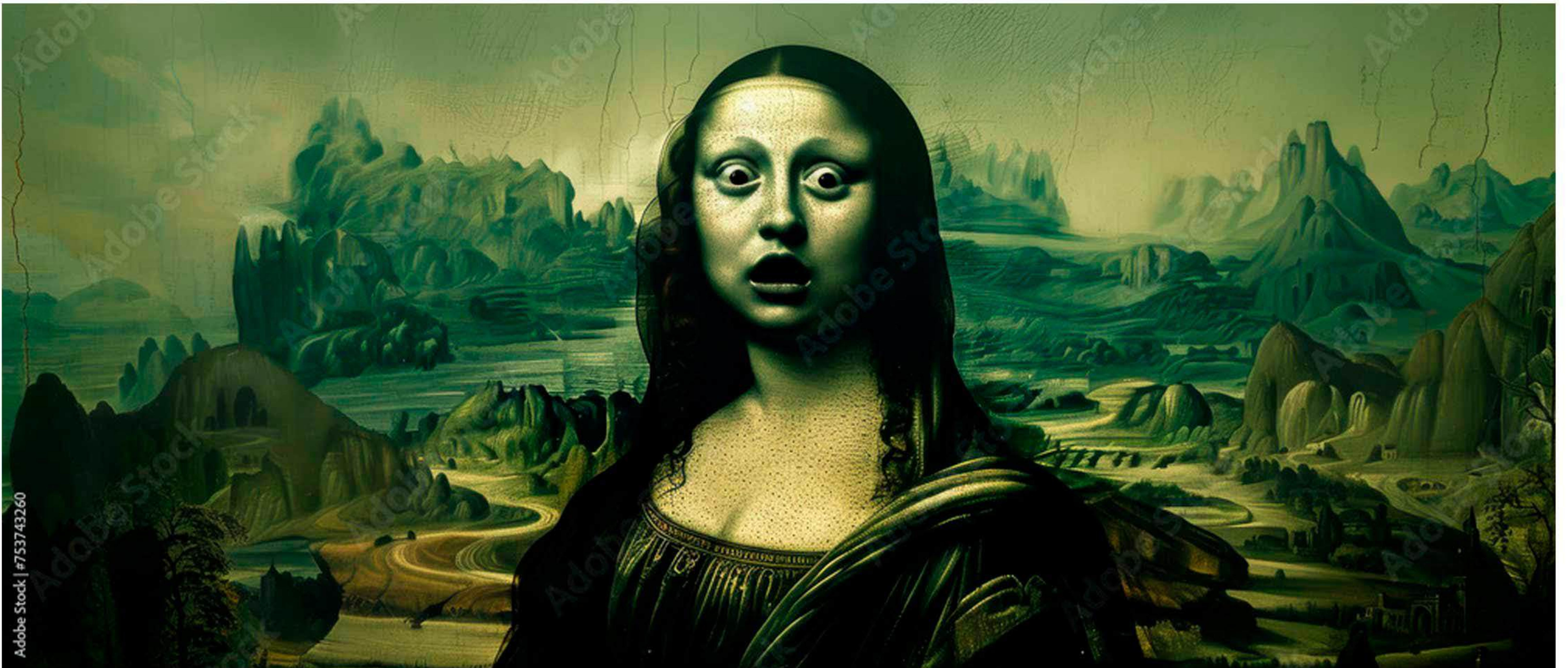
Als lid van de Toets
ontvangt u altijd 10%
korting bij ons!

HEGER EN VAN DEN BERG | TEMPOFIX
VOORHEUVEL 76 | 3701 JG ZEIST
030-6930502 | WWW.HEGERZEIST.NL

Teken- en
schildervereniging

De Toets

www.detoets.nl